

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola VII. Gregorii Papae I. Ad Mavricivm Patricivm. Reprehendit eos qui
in Cyriaci ordinatione clamarunt: Haec dies quam fecit Dominus.
Demonstrat praeterea ex culpa praesidentium deteriores ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

fouere; quatenus de eo pietatis vestræ iudicium, non solum ante homines, sed etiam ante supernæ quoque maiestatis oculos conualescat. Venerabiles autem viros Georgium presbyterum, & Theodorum diaconum pro iussione dominorum atque pro imminetia hiemalis temporis in hac Vrbe moras perpeti non permisi.

EPISTOLA VII.
GREGORII PAPÆ I.

AD MAVRICIVM PATRICIVM.

Reprehendit eos qui in Cyriaci ordinatione clamarunt:

Hæc dies quam fecit Dominus. Demonstrat præterea
ex culpa præsentium deteriores
fieri subditos. *Psal. 117.*

*Gregorius Mauriciopatricio, Petro Domitiano, & Elpidio
episcopis, &c.*

ORDINATIONEM viri sanctissimi Cyriaci fratris & confacerdotis mei cum magna vos lætitia suscepisse vehementer exulto, & quia Paulo apostolo prædicante dicimus: *Si gaudet vnum membrum, congaudent cetera membra;* *1. Cor. 12.* pensare vos necesse est, quanta vobis hac in re exultatione congaudeo, in qua non vnum membrum, sed multa Christi membra gauisa sunt. Sicut tamen scripta fraternitatis vestræ potui transcurrendo perpendere, magna lætitia in immoderatam eiusdem fratris mei laudem vos rapuit. Nam hunc sicut solem in ecclesia apparuisse dicitis, ita ut cuncti clamaretis: *Hæc dies quam fecit Dominus, exultemus & lætemur in ea.* *Psal. 117.* Et certe sequentis vitæ promissio est, qua dicitur: *Fulgebunt iusti sicut sol.* Nam in hac vita ad *Matth. 13.* huc quisque positus quantalibet virtute polleat quomodo sicut sol fulget, in qua corpus quod corrumpitur aggruat animam, & deprimit terrena inhabitatio sensum multa cogitantem? In qua videmus aliam legem in membris *Rom. 7.* nostris repugnantem legi mentis nostræ, & captiuos nos ducentem in lege peccati, quæ est in membris nostris, in qua & in nobismetipsis responsum mortis habemus, ut non simus fidentes in nobis. In qua etiam propheta clamat: *Timor & tremor venerunt super me, & contexerunt me tenebræ.* Nam & quod scriptum est: *Sapiens ut sol permanet,* *Eccles. 27.*

fatuus ut luna mutatur: non ad claritatis fulgorem, sed ad perseverantiam boni operis comparatio est solis deducta. Bonum vero ordinationis eius initium potuit videri, sed nondum potuit de perseverantia a vobis laudari. Quod autem *Hæc dies quam fecit Dominus* clamasse vos dicitis, de quo hoc dictum sit pensare debuistis: præmissum quippe est: *Lapidem quem reprobaerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli. A Domino factum est istud: & est mirabile in oculis nostris.* Atque de hoc eodem lapide protinus subditur: *Hæc dies quam fecit Dominus.* Ipse enim qui pro fortitudine constructionis dicitur lapis, pro illuminationis gratia appellatus est dies, qui etiam factus est, quia incarnatus est. In quo exultare & lætari præcipimur, quia erroris nostri tenebras suæ in nobis virtutis luce superavit. In creaturæ autem laudem vox illa dari non debuit, quæ soli convenit Creatori. Sed cur ista reprehendo, qui quantum gaudia mentem rapiunt scio? Caritas etenim vestra magnam vobis lætitiā genuit, quam videlicet mentis lætitiā in favore lingua secuta est. Quod cum ita sit, laus ista culpa iam dici non potest, quam caritas inuenit. Mihi vero de sanctissimo fratre meo dici breuiter debuit, quod sufficienter acciperem, quia scirem quis esset qui hanc mihi præcipue dudum suæ magnitudinis probationem dedit; quod in tam multis dispensationis ecclesiasticæ causis occupatus tranquillum cor inter turbulentas frequentias tenuit, seque ipsum semper sub mansuetudine restrinxit. Quod videlicet non parua laus magni & inconcussi est animi, inter causarum turbas non fuisse turbatum. Præterea assiduis insistere fraternitas tua precibus debet, ut omnipotens Deus in prædicto fratre & consacerdote nostro bene cœpta custodiat, & semper ad meliora perducatur. Hoc sanctissimis vobis, hoc subiecto ei populo semper orandum est. Nam ita sibi regentium merita coniectantur & plebium, ut sæpe ex culpa præsentium deterior fiat vita subiectorum, & sæpe ex merito plebium delinquat vita pastorum. Quia enim mala actio præsentis valde noceat subditis testantur Pharisei, de quibus scriptum est: *Clauditis regnum cælorum ante homines: vos enim non intratis, nec introeuntes finitis introire.* Et quia culpa plebium multum noceat vitæ pastorum, in Dauid factum cognosci-

Psal. 117.

Matth. 23.

2. Reg. 2. &
24.

nosceamus. Ille enim Deo attestante laudatus, ille supernorum mysteriorum conscius, tumore repentinæ elationis inflatus, populum numerando peccauit, & tamen vindictam populus Dauid peccante suscepit. Cur hoc? quia videlicet secundum meritum plebium disponuntur corda regentium. Iustus vero iudex peccantis vitium & ipsorum animaduersione corripuit, ex quorum causa peccauit. Sed quia ipse sua scilicet voluntate superbiens, à culpa alienus non fuit, vindictâ culpæ etiam ipse suscepit. Nam ira sæuiens, quæ corporaliter populum perculit, rectorem quoque populi intimo cordis dolore prostrauit. Hæc itaque considerate inuicem, & sicut is qui vobis plebibusque prælatus est intercedere pro omnibus, ita pro eius conuersatione & moribus orare omnes debetis, vt apud omnipotentem Deum & vos illius valeatis imitatione proficere, & ille meritis vestris adiungetur. Cuncti autem concorditer pro serenissimis dominis, eorumque pia sobole cum magnis in quantum possumus assidue fletibus oremus, vt eorum vitam gratia protegens superna custodiat, & Christiano imperio gentium colla subternat.

EPISTOLA VIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD STEPHANVM EPISCOPVM.

De Maria patricia conuersa, & Constantinum præfectum commendat.

Gregorius Stephano episcopo.

SCRIPTA vestræ sanctitatis medullata mihi caritatis verba locuta sunt; ita vt per calamum, sic in epistolis animus transfret, ac si mihi per semetipsam mens ipsa loqueretur. Qua de re magnas omnipotenti Deo gratias refero, quia & diuisis corporibus, nobisque a vobis recedentibus longe, caritas inter nos permanet indiuisa. Et quidem multum mihi, & vltra quam indignus audire debui, fauorem in epistolis demonstratis. Et scriptum est: *Ne laudes hominem quamdiu viuit.* Tamen etsi audire talia dignus non fui, orationibus vestris peto, vt dignus efficiar, vt si bona in me non ideo dixistis quia sunt, ideo sint quia dixistis. De gloriosa autem Maria patricia valde lætatus

Concil. Tom. 13.

Y y

*Ioan. diac.
lib. 4. c. 62.*

Eccles. 11.